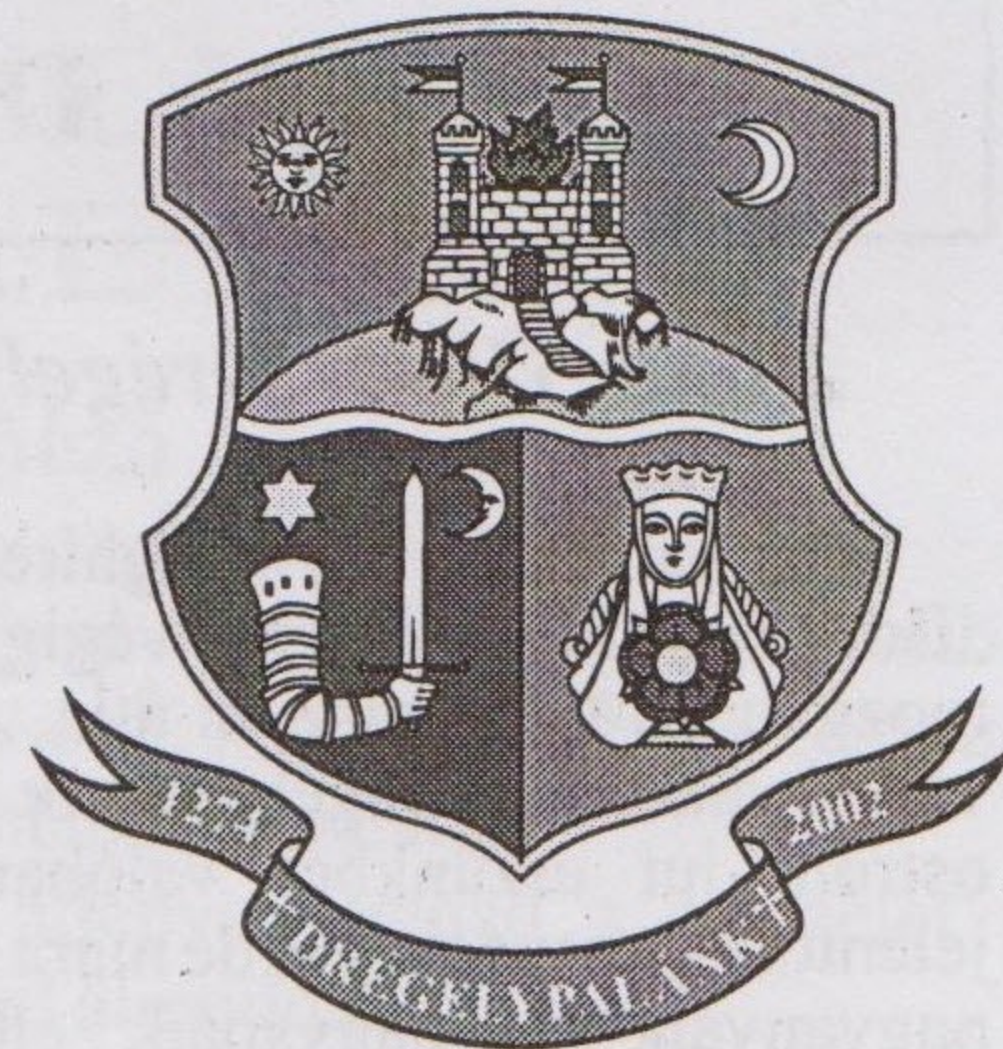

Apró hírek

Drégelypalánk község lapja

V. évfolyam 4. szám

2008. December 20.

BÉKÉS, SZERETTELJES
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS SIKEREKBEN
GAZDAG BOLDOG ÚJ ÉVET!

50 ÉVES A MŰVELŐDÉSI HÁZ!

Mechura Margit, Csósza József, Pásztor Ilonka, Csósza Mária,
Styaszni Iván, Csósza Margit, Benkó Mária, Terényi István,
Botka Erzsébet, Bálint Anna, Benkó László, Mechura Panni

Drégelyvár és Drégelypalánk történetéből 1. Rész

Dikter Olivér Drégelypalánkról megjelent cikke

Magyarország egyik leghíresebb és talán legszebb turistaútvonala, a „Börzsöny kék”, melyet végigjárva a mai utazó nem is sejti milyen mozgalmas tájon visz az útja. Az útvonal érinti kis kitérővel Drégely várát, valamint Drégelypalánk községet, mely nevek hallatán a török ostrom jut eszünkbe. Valóban, a török időkben volt kiemelkedő jelentősége e vidéknek, de mára már a helyiek sem emlékeznek pontosan nagyanyáik és nagyapáik elbeszéléseire, melyekből hallhattak a várvédők hősiességéről, valamint az ez után a kicsiny, de stratégiaileg fontos falura nehezedező török uralomról. Ezzel az írással talán kedvet csinállok a környék felfedezésére, vagy ha már jártak erre, szívesen gondolnak vissza az emlékekre e sorok olvasásakor.

Drégely vára 1280 környékén épült a Hont-Pázmánok Bozói ága által, melyet később Csák Máté foglalt el. Az ő halálától királyi vár. 1438-ban az esztergomi érsekség kapta adományul és birtokolta a török időkben is. A Vácról a gazdag bányavárosok (Körmöcbánya, Selmezbánya, stb.) felé vezető utat ellenőrizte. 1552 július 6-án jelent meg a török sereg a falai alatt, miután Nógrád várát elfoglalta. Szondy György várkapitány hősiességgel verte vissza az első ostromot, mely előbb az alsóbb palánkvárat bevette, de a kőből épült felsővárral még nem bírt a török sereg nyolcvanszoros túlereje ellenére. Ekkor az ostromlók vezére, Eunuch Hadim Ali budai pasa Márton atyát oroszfalusi (mai Nagyoroszi község) plébánost küldte Szondyhoz, hogy megadásra bírja ezekkel a szavakkal:

Tudom, hogy Terád nagyon hallgat és a Te tekintélyedre sokat ad, menj el tehát hozzá és mondd meg neki: egészen bizonyos, hogy a vár nemsokára hatalmamba kerül, melyet már tovább nem tud védelmezni. Javasold tehát neki, hogy adja át a várat, és szabadon elmehet.

Innentől lesz más egy kicsit a történetem, mint amit sokan, akik már ismerik, várnának. Ugyanis Márton atya nem megadásra bírta Szondyt, hanem megkérdezte tőle, miben tudna segítségére lenni. Szondy elújságolja Márton atyának, hogy előző éjjel a vár lakótornyában alvó feleségét orvul meggyilkolták, azt híven, hogy ő fekszik az ágyban. A haldokló asszony még utolsó szavaival meg tudta nevezni gyilkosát: Apaffyt. Szondynak ekkor még a várban tartózkodott hétéves fia is. Látván, hogy Szondy családja tovább nincs már a várban sem biztonságban merész ötlettel álltak elő. Azt találták ki, hogy Márton atya magával viszi a fiút egy másik parasztyermek társaságában a török táborba, hogy azok Szondy apródjai és ajánlja őket a törökök kegyelmébe. Ezzel Szondy legalább fiát megmenthette a biztos haláltól.

Hogy a török ne fogjon gyanút, Márton atya az oroszfalusi plébánia Historia Domusába (minden plébánián vezetett, jelentősebb történéseket rögzítő, naplószerű irat) leírta ékesszólással, hogy Szondy saját kezével végzett egy nappal korábban fiával és feleségével, hogy azokat a török ne ölhesse le. Ali pasa örömmel fogadta a fiúkat és azokat megbecsülésben neveltette tovább (történetük halálukig ismert) a Szondy család sorsát pedig egykedvűen vette tudomásul. A turpisságról senki nem tudott, még Tinódi is megénekelte az apródok történetét. A következő napi ostromban elesett a vár, melyben nagy szerep jutott egy vargának, aki elárulta a vár gyenge pontját. Információját édesapjától szerezte, aki a vár kibővítésében részt vett még az esztergomi érsekség által. Ezért a tettéért a pasa az ostrom után árulóként kivégeztette, és a várhegy alatti tóba - mára lápos pocsolya - dobatta. A néphagyomány ehhez is aranyakkal teli mesét szőtt. (Egyébként e mellett a Varga-tónak nevezett forrás mellett temették el az ostrom után a halottakat.) Szondy az ostromban halálos sebet kapott, és halála után a török vezér katonai tiszteletadással eltemettette. Sírjának helye mindaddig ismeretlen volt (nagyon sokan keresték már és vélt helyén még kápolnát is emeltek a mai lőtér mellett) de rövid kutatómunkával megtaláltam annak helyét.

A Drégely vártól a „Börzsöny kék” jelzést tovább észak felé követve félórás gyalogúttal eljutunk a szomszédos Kecse-bérc tetejére. Itt egy másik erődítmény (talán római kori?) maradványai látszanak, feltételezhető, hogy ennek maradványaiból építették Drégely várának egy részét. Ezeknek a maradványoknak a mentén jutottam el a hegy azon oldalára, mely a Drégelyi romok felé néz. Itt található egy több száz éves rózsabokor, ami sehol máshol a Börzsönyben nem él, és láthatóan a nagyon meredek, 45 fokos hegyoldalon egy talpalatnyi vízszintes részen áll. Ez a hely a jelöletlen sír, melyről festői kilátás nyílik Drégely várának romjaira.

Tudni kell, hogy a törökök Szondyt katonai tiszteletadással, de török szokásoknak megfelelően temették el, sírjára kopját tűzve és rózsát ültetve. A törökök egyedül a rózsát tisztelték abban az időben, mint virágot. A megjelölt helyen a föld jelentős fémtartalommal bír a fémkereső műszerek szerint, ez is alátámasztja a fentieket. A török tábor nyomát is megtalálhatjuk a turistaúthoz igen közeli Tábor-tetőn és a

Babat-hegy oldalában, csak a Varga-tóból csörgedező patakot kell követnünk, amelynek partján ma is találhatunk bőven az ostromban odarepült faragott, a Drégelyi várból származó kövekből.

A törökök a szétlőtt várat nem találták megfelelően céljaik megvalósításához, ezért Drégely község templomát erősítették meg, és vették körbe erős falakkal, bástyákkal és egy fából épült palánkkal, amelyről később a falu a nevét kapta. A falu ekkor még nem a mostani helyén volt, hanem 2 km-rel dél felé. A mostani helyére az 1855-ös pestisjárvány után költöztek félelmükben az emberek. A törökök megerősítették tehát a falut, majd az Ipoly folyón hidat vertek, és adófizetésre kötelezték a környező falvakat. A törököt a faluból 1593-ban, a tizenöt éves háborúban verték csak ki végleg. A 17. századtól a korábban említett falu körüli erődítményt lassan a község lakói bontani kezdték, mára már nem láthatjuk csak a köveit egynémely falusi ház málladozó vakolata alatt. A 18. században épült Szentháromság szobor építésekor megtalálták a korábbi török temetőt, melyet mára már szintén elfeledtek.

Ez hát a rövid, de viszontagságos története ennek a szép vidéknek, melynek lakói csakúgy, mint a régi időkben, most is fáradtságos munkával, de büszkén emlékezve őseikre élik mindennapjaikat. A várban a régészeti feltárás nem valósult meg teljes egészében, a romok jelentős maradványokat takarnak. Még ma is találhatunk nyílhegyeket és egyéb harci nyálánkságokat a falak körül, és ha kinyitjuk a szemünket és tudjuk, mit kell keresnünk még egyéb középkori építészeti és hadi érdekességeket is felfedezhetünk a romok közt, bár a vár állagmegóvása és újjáépítése folyamatban van. A várból csodálatos kilátás nyílik az Ipoly folyó völgyére, Drégelypalánkra és tiszta időben akár három szlovákiai várat is láthatunk. A vár mellett geológa is elhelyezésre került. A következő részben arról lesz szó, hogy milyen volt az élet a Drégelyi várban valamint megtudhatjuk az évszázados titkot, hogy a községtől több kilométerre lévő középkori alagút vajon a várba vezet-e?
Dikter Olivér

Szerk. megjegyzése: Dikter Olivér, falunk szülöttje az internetről, a www.varak.hu weboldaltól, régi latin írásokból és saját kutatásaiból gyűjtötte össze az információkat még 2006 végén. Az anyagot folyamatosan gyűjti, társaival egy filmet terveznek, ezekben a hetekben készítik el Drégelyvár középkori 3 dimenziós bejárható modelljét. Olivér Győrben jogot hallgat, és a történelemtanáraival beszél át az újabb kutatásokat.

A Képviselő-testület és az Önkormányzat valamennyi dolgozója nevében szívből kívánok községünk minden lakójának békés, szeretetteljes, áldott karácsonyi ünnepeket, és eredményekben, egészségben, sikerekben gazdag új esztendőt!

Kívánom, hogy az új esztendő a növekvő gazdasági terhek ellenére nyújtson mindenki számára emberhez méltó körülményeket és megélhetést:

kívánok BORT, BÚZÁT, ÁLDÁST ÉS BÉKESSÉGET!

Dombai Gábor polgármester

SZILVESZTERI BULI

A drégelypalánki

Művelődési Házban

2008. december 31 – én, szerdán

20.30 órától

Zenél: **SIMON TAMÁS**

TOMBOLA szerencsesütitel

Éjfél után lencseleves, virsli

Telefon: 35/367 – 443

Belépő : 1.600 Ft/fő.

Asztalfoglalás, előleg befizetése szükséges

Múltbanéző

Így Karácsony felé egyre vissza-visszatérnek emlékeimbe gyermekkorom Adventjei és az emlékezés lágy csomagolópapírjába burkolt Karácsonyok soha nem feledhető pillanatai.

Ilyenkor évtizedek korlátjait átlépve elragad a képzelet s gyermek vagyok újra. Nyitott szemmel álmodom...

Hangok, színek, illatok töltik be az emlékező időutazást.

Mintha csak tegnap történt volna...

Kora hajnal, készülődés. A csendbe alig hallhatóan belesimul a hajnali harangszó. Indulunk a rorátéra. Szelíden világlik az elemlámpa fénye, talpunk alatt ropog a frissen esett hó. Méltóságteljesen, a korán kelő ember szótlanságával lépkedünk a hajnali csöndben. Kikapuk nyílnak, egyre többen megyünk.

A templom szenteltvíztartója körül iskolatáskák sorakoznak. Azok a gyerekek, akik messze laknak nem mennek haza. A hajnali mise után az iskola felé veszik útjukat.

Itt vagyunk sokan, hogy kicsi szalmaszálainkat minden reggel elhozzuk, a jászolba tegyük, „mert kell a puha ág a karácsonyi kisdédnek” - hallom újra az atya szavait. A korai ébredés álmodását kitörli a szemekből a várakozás öröme. Még igazán nem értjük, de már sejtjük a nagy titkot: a várakozás titkát a születés csodájáról, a kisdédként érkező Megváltóról.

S aztán a hajnalok meghittségére majd felelnek az esték. Igen, már hozzák a Szent Családot. Ma is hallom az ajtón a kopogást, a bebocsátást kérők bús-édes énekét. Beleborzongok ma is.

Aztán méltóságteljes lassúsággal megérkezik az ÜNNEP.

Alig észrevehetően lopózik be otthonunkba a fahéj- és fenyőillatú Karácsony.

Csak néhány jelképes ajándék a karácsonyfa alatt. A mai gyermek mértékével mérve, olyan kicsi, szerény, talán kicsit szegényes. De tudunk mi örülni csupán a szépen feldíszített fának is!

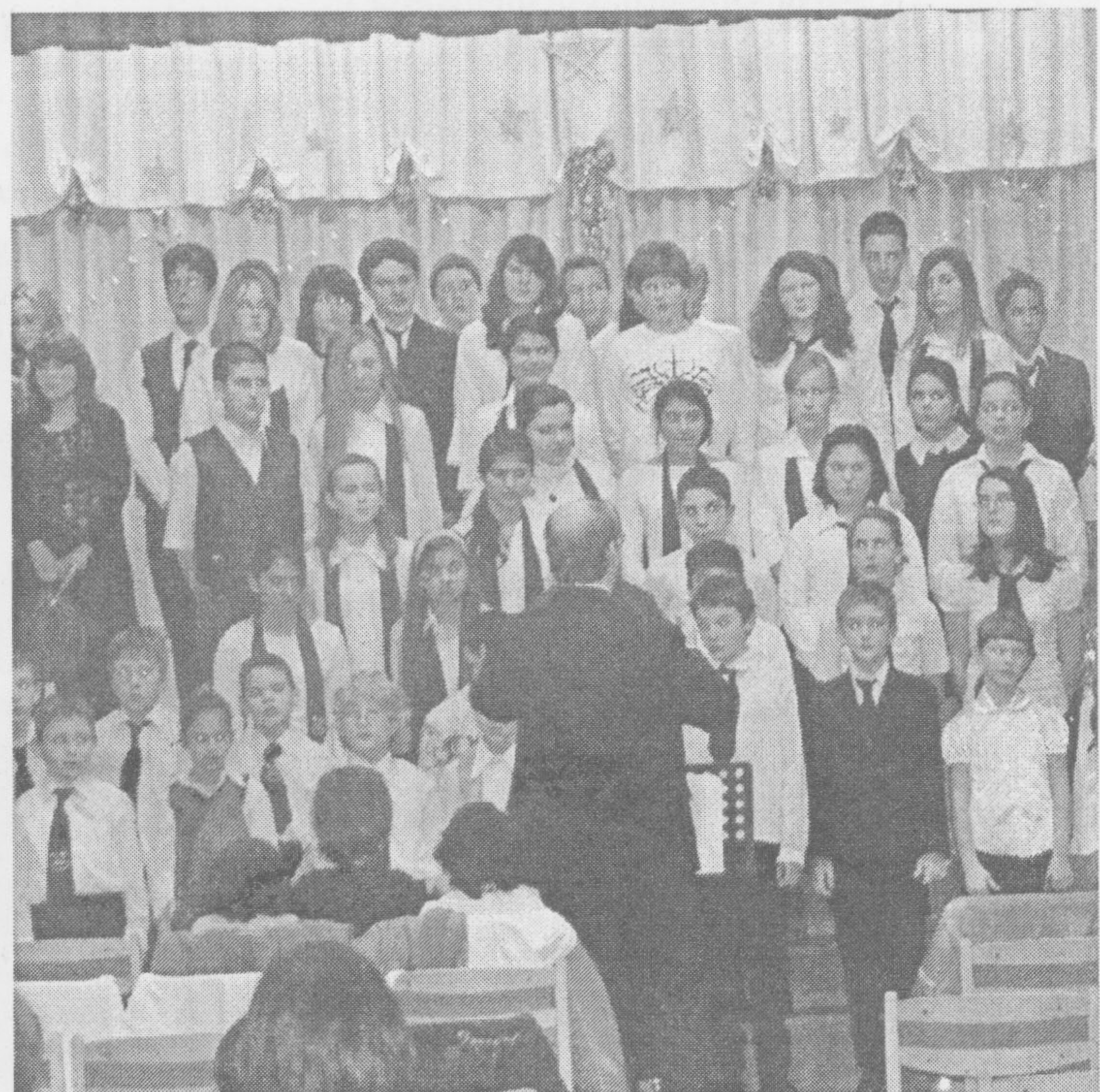
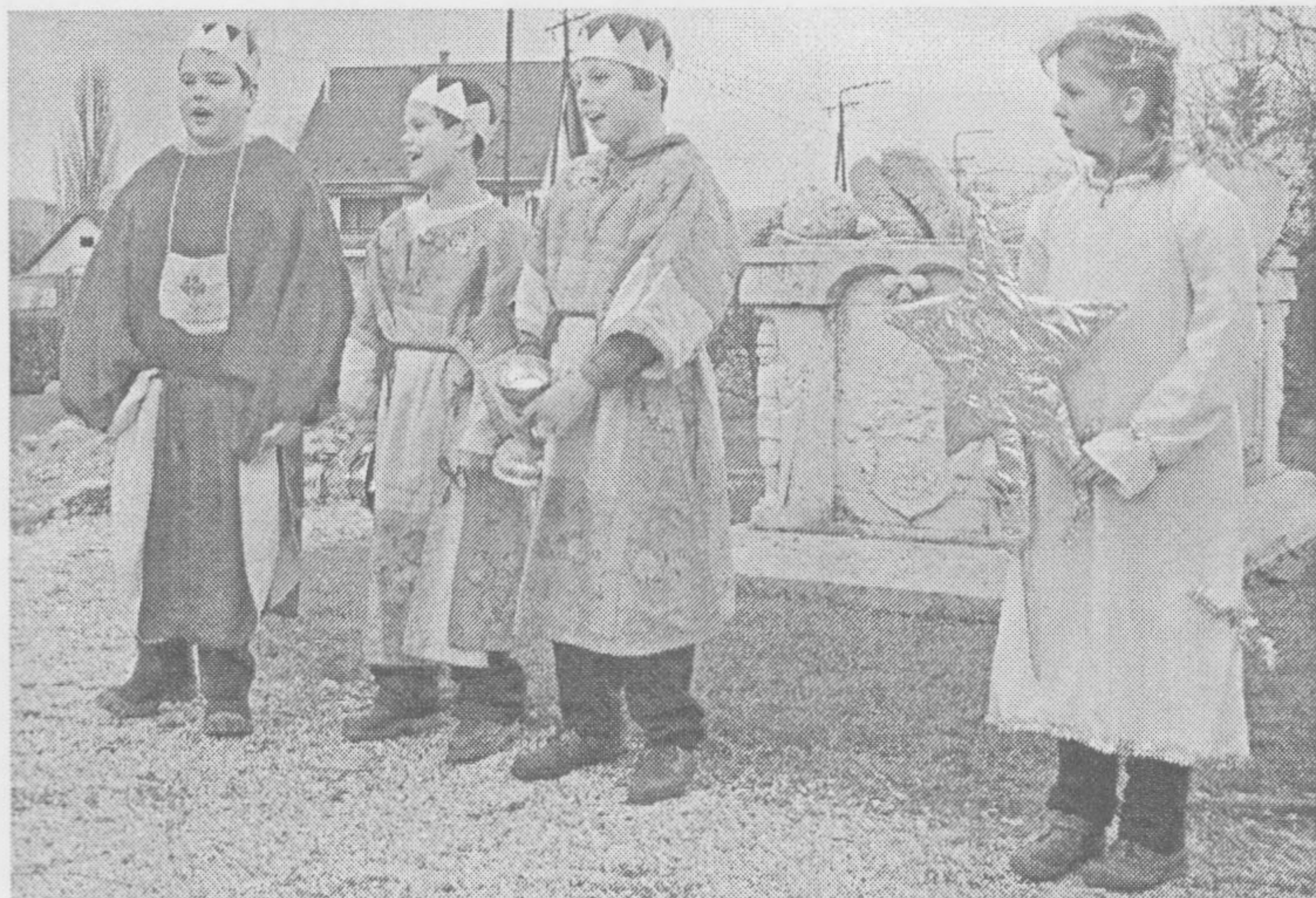
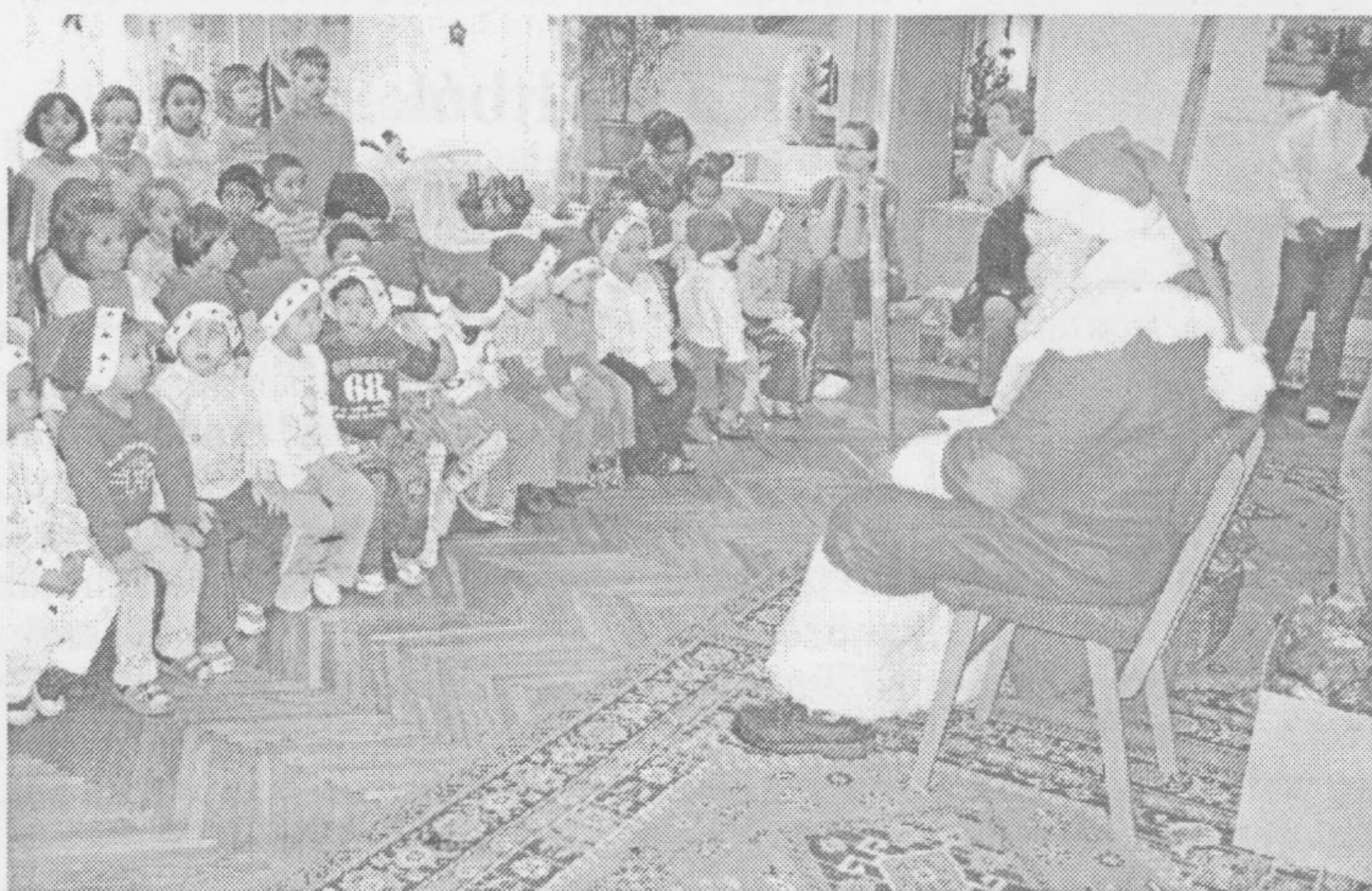
Ma is érzem számban a dércsípte szőlőt, a dió, az alma, az aszalt szilva zamatát, a karácsonyi terített asztal elmaradhatatlan csemegéit.

Könny szökik szemembe: milyen messze vannak már ők, akikkel együtt ültük körül a karácsonyi asztalt?

Sajnálalak titeket mai gyerekek, hogy egy pillanatra sem keríthetett hatalmába a hajdanvolt adventek és karácsonyok varázsa.

Söpörjük ki szívünkből az esztendő gondjait, hogy betölthesse azt a várakozás öröme!

K. Józsefné

Rock - Mikulás

A drégelypalánki Művelődési Ház 2008 novemberében ünnepelte fennállásának 50. évfordulóját. Az erre az alkalomra szervezett gálaműsoron először Dombai Gábor polgármester úr köszöntötte az egybegyűlteket. Megköszönte mindazoknak a fáradságos munkáját, akik tevékenyen részt vettek a kultúrház építésében.

Ünnepi köszöntője alatt jutott eszembe, hogy 11 éves kislány koromban a mi generációnk is kivette részét az építési munkákból. A templom alatt lévő malmot bontották el, és a téglákból nagyon sok társadalmi munkával épült a kultúrház. A bontott téglákról kalapáccsal vertük le a maltert, s versenyeztünk, ki tud több téglát megpucolni. Volt olyan, hogy 150-170 db-ot is sikerült megtisztítani a maltertől, de olyan is volt, hogy téglá helyett a kezünkre ütöttünk.

Mikor elkészült a ház, a felavatás előtt az osztályunkat is kivezényelték ablakokat pucolni. Luspay Antalné tanítónő újságpapírokat, pengét, kis késeket hozott, hogy azzal tisztítsuk meg az üvegeket. Mi, lányok elég szorgalmasan dolgoztunk, de a fiúk hamar ráuntak a munkára. Ugy gondolták nem nekik való ez az elfoglaltság, jobb kergetőcskézni, huncutkodni.

A nagy fogócskának az lett a vége, hogy az egyik pajkos fiú, T. Gyszi nekilökte az ablaknak L. Jancsit. Lett nagy csörömpölés, mert az alaküveg kitörött. A fiúk mentek „raportra” az Igazgató Úrhoz, Montskó Lászlóhoz. Hazafelé menve könyörögtek, hogy meg ne mondjuk, mit csináltak, mert akkor otthon nagyon ki fognak kapni a szüleiktől. Ebben az időben a szülők nem a tanárokat szidták, hanem a csintalan gyerekeiket!

November végén, amikor az adventi koszorúkat és asztali díszeket készítettük a Művelődési Házban eleinte a kisiskolások is serényen dolgoztak, de amikor elunták, fogócskázni kezdtek a teremben. Kultúrigazgatónőnk, Ildikó finoman figyelmeztette őket, hogy ne szaladgáljanak, mert még el találnak esni. Róluk jutott eszembe ez a kedves régi történet.

Az adventi koszorúk készítésekor nagyon jó hangulat volt a Művelődési Házban. Ennek mindig így kellene lenni. Az óvodásoktól a nagymamáig közösen dolgoztak, vidámak voltak, nevetgéltek, beszélgettek.

Visszatérve az ünnepi műsorra, örömmel láttuk a fellépők között *Ócsai Juli* operett- és *Csikós Zsuzsi* táncdalénekesnőt, akiket nem kell bemutatni, mert már jártak Drégelypalánkon. *Maros Gábor* színművész is fellépett, valamint Agárdi László humorista konferálta fel a műsort sok humorral és vidámsággal. *Endrődi Éva* táncdalénekesnő is jó hangulatot csinált, megénekelte a nézőket is. Ne felejtsük el megemlíteni a váci *Miami Sporttáncgyesület* tehetséges fiatal táncosait sem.

Annyira szép volt ez a gálaműsor, hogy hazafelé menve arról beszélgettünk, hogy amikor a Nyugdíjas klubbal Vácon voltunk, az is szép volt, de itt, Palánkon még jobban éreztük magunkat. A kultúrház zsúfolásig megtelt, még az előtérben is voltak.

Azért épült 50 éve ez a ház, hogy mindig tele legyen fiatalokkal és idősekkel. Lesz-e valaki, aki a 100. évfordulón emlékezni fog erre az eseményre? Lesz-e kultúrház 50 év múlva?

Addig is nagyok sok sikert, jó programokat, színvonalas műsorokat és mindig zsúfolásig telt házat kíván Ragács Imréné

Emlékek a múltból...

1963-tól 1977-ig a Művelődési Ház igazgatója Pongrácz Gézáné volt. Ez az időszak talán a népművelés hőskorának tekinthető, hiszen a politika fontos szerepet szánt a nép okításának, művelődésének, s nem utolsó szempont az sem, hogy ekkor volt a fiatal, a „nagy generációnak” nevezett ifjúság, akik már a szocializmus talaján nőttek fel, s tele voltak „világmegváltó” törekvésekkel, lelkesedéssel. Elsősorban ők voltak az a mag, akikre lehetett támaszkodni. Számítalan kész program (pl. Déryné Színház előadássorozata, a különböző hankik keretében fellépő művészek: Kovács Kati, Harangozó Teri, Koncz Zsuzsa, Korda György, Poór Péter, Horváth Pista stb.) szolgált az emberek szórakoztatására, ugyanakkor fontos szerepet kaptak a különböző önképzőkörök, színjátszó- és néptánc csoportok.

Éveken keresztül sikeresen szerepeltek az irodalmi színpaddal a balassagyarmati Irodalmi Színpadi Napokon, de eljutottak a helyi Határőrség fiataljaival együttműködve Miskolcra, vagy a budapesti BM klubba is.

Pográcz Géza, a Honvédség Központi Zenekarának volt karnagya ingyenesen szerzett a falunak fúvóshangszereket, s létrehozott egy helyi fúvószekart. Szintén a Művelődési Házból nőtte ki magát a hosszú évekig sikeresen működő tánczenekar Tóth Gyula vezetésével, aki a mai napig is aktív zenész.

Meg kell említeni azokat a külsős szakembereket is, akik a rendezvények színvonalát segítették. (pl. a néptánc tanítását Varró Lajos, Vereczki István, a színjátszást, irodalmi műsorokat Kovács Nándi bácsi, Csikász István.)

A lányok, asszonyok kézimunka szakköre, vagy szabó-varró tanfolyama hasznos elfoglaltságot jelentett a hosszú téli estéken.

A kiskerttulajdonosok köre, Bálint gazda hasznos tanácsai segítették a földműveléssel foglalkozók munkáját.

Író-olvasó találkozók népszerűsítették az olvasást. (Lengyel Balázs, Moldova György, Jókai Anna, hogy csak néhányat említsünk.)

A faluban ebben az időben még nagyon kevés televízió volt, így meghitt közösségi programoknak számított a klubban a közös tévénézés.

Hosszú évekig minden héten volt időszak, amikor hetente kétszer volt mozielőadás.

Természetesen nem maradhettek el a jeles ünnepnapokhoz kapcsolódó bálók sem.

Sajnos napjainkban nem tudhatjuk, mit hoz a jövő. Manapság minden a pénz körül forog, a kultúra támogatása csak hosszú távon térül meg. Országszerte nehéz helyzetben vannak a művelődési házak, mert a kultúrán lehet spórolni. Reméljük, községünk önkormányzata a nehézségek ellenére a jövőben is fontosnak tartja és támogatja - mint ahogy megszokhattuk az elmúlt évek alatt - a művelődést, a közösségi programok szervezését, a Művelődési Ház fenntartását Drégelypalánkon.

D. P. Kinga

Művelődési ház igazgatók az elmúlt 50 évben:

Muzsik Ilona
Pongrácz Gézáné
Pálmai István
Kleknerné Mechura Magdolna
Unatényi Katalin
Gyurcsán Katalin
Kovács Attila
Léb Anikó
Botka Ilona
Egerszegi Sándorné
Pásztor Ildikó

RÉGI KARÁCSONYI KÉPESLAPOK KIÁLLÍTÁSA

Részlet Kiszely Józsefné megnyitójából

Kedves Vendégek!

Advent 3. vasárnapján, az öröm vasárnapján szeretettel köszöntöm a mai rendezvény minden résztvevőjét.

Az elmúlt néhány évben témáját, tartalmát tekintve sokféle, emlékezetes kiállításnak adott helyet ez a Ház.

Ez e mostani kiállítás üde színfoltja egy lassan múlófélben lévő szokásnak, a képeslapok küldésének. Én még ahhoz a nemzedékhez tartozom, aki sok képeslapot írt és kapott: névnapra, születésnapra, húsvétra vagy éppen karácsonyra.

Ember és ember között manapság sokféle kommunikációs csatorna létezik: A technika csodái hangban, képben, írásban azonnal alkalmasak arra, hogy a másik ember felé történő odafordulásokat tértől, időtől, helytől függetlenül hidalhatjuk át. Az SMS-ek küldése a videó üzenetek, a telefonok, a világháló megannyi lehetőségei, a jókívánságok küldésének, fogadásának és viszonzásának.

A képeslap is ilyen kommunikációs csatorna, az emberi kapcsolatfelvétel kifinomult, meghitt, de lassan kihalófélben lévő szokása.

Ritkán írunk ma már képeslapot. Pedig milyen sok ritikus cselekvéssor kapcsolódik hozzá, amíg eljut a feladótól a címzettig. Talán még ennél is fontosabb az a meghittség, amelyet a lapra írt kézírás hordoz. Hiszen a betűben testet öltő jókívánság a legrövidebb út lélektől-lélekgig.

Ennek a képeslap kiállításnak kultúr-történeti szempontból is kimagasló a jelentősége.

A kis lapocskák ornamentikája, színei, anyaga, figurái a régmúlt idők ízlését, harmóniáját, érzelmegazdagságát sugározzák a ma emberének. Idillikus hangulatot árasztanak. A szeretet ünnepén a szeretet üzenetét hordozzák.

Gyűjtjük ösztönösen vagy talán nagyon is tudatosan döntött úgy, hogy ezeket a kincseket meg kell őrizni az utókor számára.

A képeslapok formai megjelenése magával ragadó. A legrégebb 1901-ből való, de van közöttük 1905-ös évjáratú, és megtalálható itt

az I. világháború idejében keletkezett lap is. /Csakhogy a kuriózumokat említsem./

A lapokon lévő üzenetek, jókívánságok, a címzett megszólítása, a betűformák egy letűnt világ etikettjéről, finom ízlés- és gondolatvilágáról, az igényességről is vallanak.

Különös bensőséget adja a közelgő karácsony is ennek a kiállításnak.

Karácsonyfényei jöjjetek,

Szívünket békesség töltsse meg.

Szeretnénk boldognak látszani,

S lehetnénk egymásnak társai.

Gyönyörködünk együtt a látványban!

Töltsük kellemesen együtt ezt a délutánt.

Ajánlom jó szívvel a kiállítás megtekintését.

KARÁCSONYI KÉSZÜLŐDÉS

Az advent hosszú időszaka alkalmas arra, hogy lélekben felkészülve érkezünk a karácsony meghitt, szeretetteljes hangulatához. A Művelődési Ház által rendezett két program is túlmutat önmagán, s nem csupán egy karácsonyi kirakodóvásárt vagy egy képeslap kiállítást jelent, hanem rámutat arra, mennyire szükségünk van minden látszat ellenére -, hogy egy pillanatra megálljunk a rohanásban, s figyeljünk egy kicsit egymásra.

Számomra ezt jelentette a december 12-én megrendezett adventi vásár a maga békés, szívélyes légkörével, vendégszeretetével. A levegőben áradó forralt bor és sült gesztenye illata, a gőzölgő tea a karácsonyfaéggő villódzó fényével, a karácsonyi énekek meghittségével sokakat odacsalogatott. Szép példája volt az összefogásnak, hogy a

környékbeli ügyes kezű kézművesek szebbnél szebb kis műremekekkel várták a vásárlókat. Böbe finom mézes kalácsa, Ragács Marika mákos kukoricája nagy sikert aratott, de milyen finom volt itt még a „lenézett” zsíros kenyér is. Az óvodások és iskolások színvonalas karácsonyi műsorral emelték a nap fényét. Örültünk annak, hogy idén sokkal többen jöttek el, mint az elmúlt évben, s reméljük jövőre még többen leszünk.

A nap méltó folytatása volt a vasárnap délután megrendezett képeslap-kiállítás, a bejglisütő versennyel egybekötve. Lassan már feledésbe merül az a szép szokás, hogy

ünnepek előtt lázasan válogatva a sok szép képeslapból elküldjük jókívánságainkat szeretteinknek, ismerőseinknek.

Kiszely Józsefné a tőle megszokott igényességgel nyitotta meg a tárlatot, Pálmai Pityu és tanítványai hangulatos koncerttel emelték a rendezvény színvonalát.

1.100 db szebbnél szebb képeslap került kiállításra, s olyan különlegességek is megtalálhatók közöttük, mint az 1900-as évek elejéről, illetve az I. világháború idejéből származók. De örömmel fedeztem fel gyermekkoromból ismert darabokat is.

Köszönetet kell mondanunk Barják Gyula, nagybátyoni képeslap gyűjtőnek, aki 37.000 darabos képeslapgyűjteményéből több mint 200 darabot megtekintésre bocsátott.

Gratulálunk Hegedűs Istvánnának, a bejglisütő verseny első helyezettjének, és Oláh Fanni II. helyezettnek, valamint a hastáncos lányoknak, akik finom kalácsukkal elérték, hogy alkalmassá váljanak a férjhez menésre. (A bejgliket szakavatott zsűri: Csókás Istvánné Mancsi néni, Bevíz Pálné, Általné Cilike és a Nyugdíjas klub vezetője, Ragács Imréné bírálta el.)

Mindenkinek békés, szeretetteljes karácsonyt kívánunk!
D. P. Kinga

KINCSEKERESÉS - FEDEZD FEL KÜLÖNLEGES HELYEINKET!

November végén került sor Drégelypalánkon „A Questing - Kincskeresés meghonosítása Magyarországon c. képzésre”

2006 őszén az Amerikai Egyesült Államokban tett tanulmányút kapcsán Fűzfa Zoltánnal, a mosonmagyaróvári Pisztráng kör vezetőjével együtt volt szerencsénk megismerni az ottani vidékfejlesztési alternatívákat és környezeti nevelési projekteket. Ennek során gyakorlati tapasztalatot szereztünk a „Questing” elnevezésű kincskeresésben is.

A módszer lényege, hogy lakóhelyünk rejtett természeti és kulturális értékeit, kincseit felfedezzük, és azokhoz egy kalandos „kincskeresés” során minél több látogatót elvezessünk, úgy hogy ők is részesei legyenek a kalandos felfedezésnek.

Az USA-ban már több ezer ilyen kincskereső útvonalat „építettek ki”, melyeket naponta keresnek fel diákcsoportok és családok is. A módszer rendkívül természetbarát, ahhoz gyakorlatilag semmilyen eszköz nem szükséges a hagyományos turista felszerelésen kívül. Ez egy kreatív és inspiratív módszer, melyet a környezeti nevelésen túl akár a helytörténet, földrajz tanulmányokhoz is nagyszerűen illeszthetnek pedagógusok és a szabadidő hasznos eltöltésére vállalkozó szülők, családok, vagy éppen baráti társaságok.

A kincskeresés a települést és környékét alapos megfigyeléseken keresztül izgalmas és élvezetes módon mutatja be a résztvevőknek.

A miskolci Ökológiai Intézet a Fenntartható Fejlődésért Alapítvány a Norvég Alaphoz sikeresen pályázott, amelynek eredményeként a következő években a képzők képzésére, illetve a helyi programsegítők képzésére kerül sor 6 alkalommal, amelynek az első helyszíne Drégelypalánk volt.

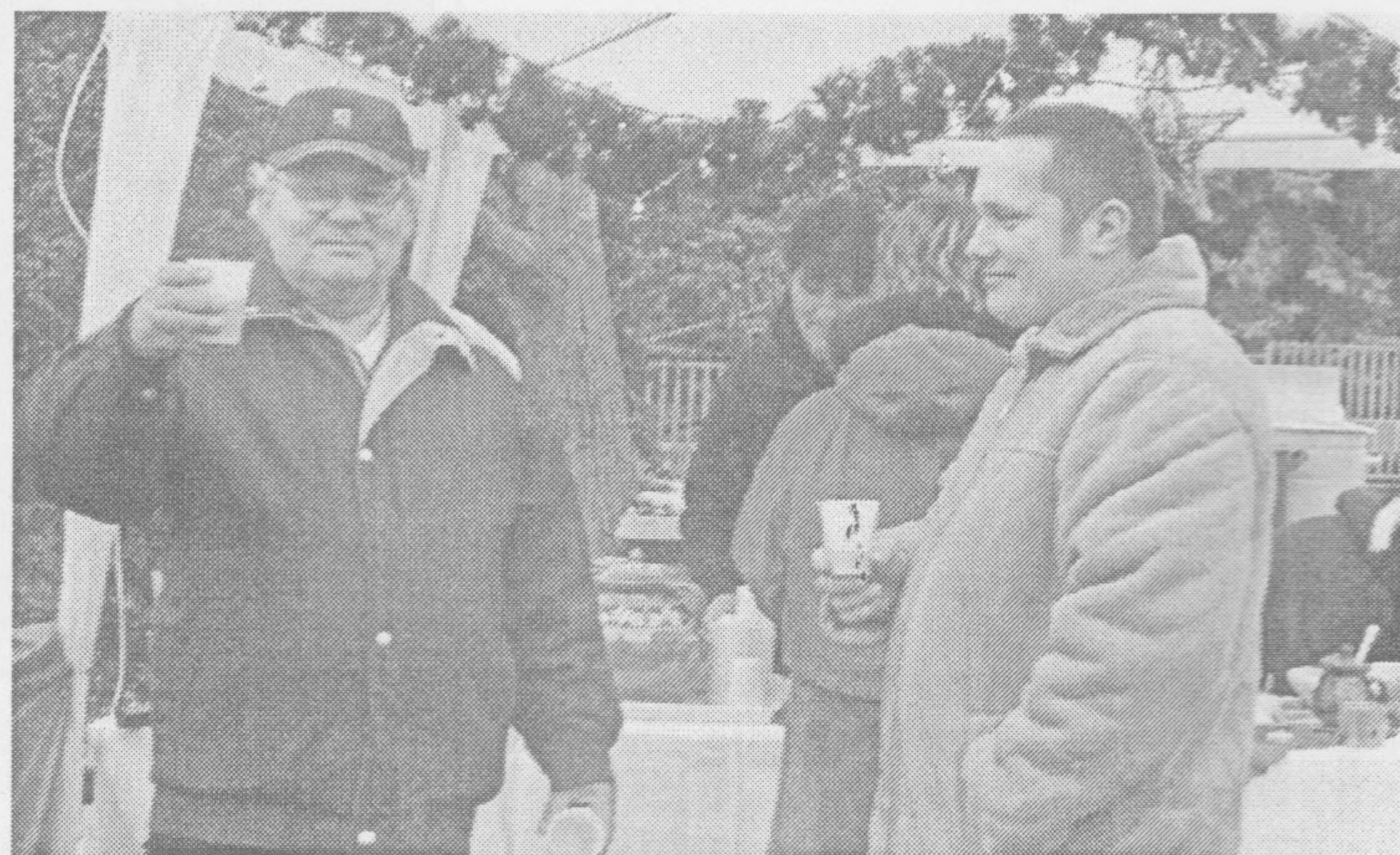
A képzésen közel 20-an vettek részt környékbeli, de távolabbi településekről is, elsősorban pedagógusok, környezeti nevelők és erdei iskolák vezetői. A Sugárkankalin Turisztikai Egyesület településeiről is jöttek érdeklődők: Nagyorosziból, Érsekvadkertről, Patakról és Dejtárról. Községünket Kövi Marika képviselte, aki az Ipoly parti kincskereső útvonal kialakításában segített a vendégeket kalauzolni. Géringer Péter térségünk természeti értékeiről tartott előadása nagy sikert aratott. Elkészült két kincskereső útvonal: az „Ipoly-menti sorsok fehéren-feketén” az Ipoly partjára és a település egy részére, a „Drégelyvölgy Csillaga” a faluból a Hont-Tsitári kegyhelyig. Sajnos az időjárás nem kedvezett a Drégely várához vezető útvonal kialakításának.

Bízunk benne, hogy a három napos képzésen részt vevők - a tanultak alapján - legalább egy kincskereső ösvényt kialakítanak saját településük környékén. Ezek képeivel, térképeivel kiegészítve szeretnénk egy honlapon megjelentetni az anyagot és elterjeszteni azt a hazai környezeti nevelésben.

A rendszeres kincskeresés igazi közösségépítő folyamattá és érdekes oktatási módszerré válhat.

Szeretnénk minél több érdeklődőt elvezetni gyönyörű hazánk legeldugottabb helyein is megtalálható kincsekhez. *Pásztor Ildikó*

Adventi vásár

Nyugdíjas klub

Nyugdíjasok lettünk...

Tovaszállt az idő, elfutottak az évek.
Észre sem vetted és a hajad hófehér lett.
Jó volna az időt megállítani, hogy a boldogság el ne szálljon.
De a boldogság, ahogy jött, oly gyorsan tovaszállt,
talán úgy érzed, igaz sem volt már.
Ha bármilyen módon meg tudod őrizni a szívedben a szeretetet,
csak akkor maradsz igazán boldog ember.
Mert a boldogság maga a végtelen szeretet.
Sokszor az életünk eseményei nem úgy alakulnak,
ahogy elképzeltük vagy ahogy szeretnénk.
Sokszor próbára tesz az élet és sokszor gyengének
érezzük magunkat a kihívásokkal szemben.
De nem csüggedünk, mert hitünk és reményünk erőt ad
és legyőzzük a nehézségeket.
Mert egy napunk sem lesz olyan,
mint az elszállt tegnap.
Egy új nap, egy új kezdet.
Hát becsüljük meg minden órát és napot,
ami még megadatott nekünk.
Az életben a legfontosabb a szeretet.
Mindenkit válogatás nélkül szeretni.
Mert minél több szeretetet adsz,
annál többet kapsz.
Azt mondják a depresszióknak leghatásosabb
fegyvere a vidámság, a jókedv.
Mert aki vidám, könnyebben feledi a gondot.
Szeress, míg szeretni tudsz,
mert az élet oly rövid.
Ha véget ér, nem marad semmi,
csak az emléked és a szeretet.

Agárdi Gáborné

Szent Család hordás

Midőn a Szent Család Egyiptomba futott,
Sokat ázott, fázott, éhezett, szomjazott.
Sötét, zivataros, rémes éccakába
Utazik Szent József, Jézus és Mária.
Hegyeken, völgyeken, réten, sivatagon,
Szárason és vízen, folyón és patakon.
Szent Jánosnak szép kegyes áldása
Szálljon ezen tisztességes házra,
Mint régente az Úr Jézus is szállt az apostolokra.
Úgy szálljon le miránk is, s kedves Mindnyájukra.

Hontról származó gyűjtés, lejegyezte: Hruska Józsefné

ADVENT

Gyermekkoromban kora hajnalban
megkondult a templom nagy harangja.
Rorátéra hívott a hangja,
ébredt a falu apraja-nagyja.
Szürke volt a hajnal, morcos mint a gyermek,
kit anyja a meleg ágyból keltett.
A csillagok gyér fényénél elindultak az emberek,
egymás után sorban a nagy havat taposva.
Mi is mentünk édesanyámba karolva,
fekete nagykendő alá bújva.
Jó volt alatta, a meleget édesanyánk
szerető szíve sugározta.
Már nagyon régen elment,
nagykendőjét ereklyeként őrzöm.

Tálas Lászlóné

GÓLYAHÍR

Kiss Patrik
(Kutka Marianna Kiss Rudolf)

KEGYELETTEL BÚCSÚZUNK

Eltávoztak közülünk:

Dr. Sárvári János
Szabó Istvánné (Benkó Mária)
Csósza István (Ludányhalászi)
Baranyi Jenőné (Berki Jolán)
Kiss Ferencné (Teknős Margit)

Hagyási hetek

Karácsony

Ismét újabb Karácsony közeleg. A Karácsony előtti időszak az Advent. Ez az időszak négy hét, amire az adventi koszorú gyertyái is emlékeztetnek. Minden gyertya meggyújtásával közelebb kerülünk az ünnephez. Ilyenkor az emberek megajándékozzák egymást, ami arra utal, hogy akit szeretünk annak ajándékot adunk.

De bennünket, keresztényeket másra is kell, hogy emlékeztessen Advent. Emlékezünk az Úr első eljövételére. Várakozunk az Úr második eljövételére. Készülünk a vele való kegyelmi találkozásra, ami a szentáldozásban valósulhat meg.

Ezért kopogtat lelkünk ajtaján, csak nekünk meg kell hallanunk. Erre való jó felkészülési időszak az advent. Ne csak a lakásainkat takarítsuk ki, tegyük széppé, hanem a lelkünket is. Ha ezt megtesszük, biztosan meg fog születni lelkünkben Jézus. Szent Pál a Tesszalonikiakhoz írt levelében ezt mondja: "Ami az időt, és az órát illeti, testvérek, arról nem szükséges írnom. Magatok is pontosan tudjátok, hogy az Úr napja úgy érkezik el, mint éjjel a tolvaj. Amikor azt mondogatják: "Béke és biztonság", akkor éri őket hirtelen a pusztulás, akárcsak a várandós asszonyt a fájdalom, és nem lesz menekvés számukra.

De ti, testvérek, nem jártok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módjára lepjen meg benneteket. Hiszen mindnyájan a világosság és a nappal fia vagytok." Ezért mindig készen kell lennünk. Mert senki sem tudja azt a napot, amikor befejeződik földi élete. Ismét Szent Pál szavaival: "Ne aludjunk hát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok.....s öltük fel a hitnek és a szeretetnek páncélját, sisak gyanánt meg az üdvösség reményét."

Drégelyvári Józsefné

A beteg Szent Klára éjszakája

Szent Klára egyszer olyan beteg volt, hogy még a közös templomi imádságokon sem tudott megjelenni. Amikor érkezett Krisztus születésének ünnepe, az apácák mind elmentek a hajnali zsolozsmára, neki pedig ágyban kellett maradnia. Nagyon bánkódott, hogy nem részesülhet a többiekkel együtt a lelki örömeiben. Ám Jézus Krisztus, az ő jegyese nem akarta őt vigasztalanul hagyni, ezért csodálatos módon angyalai által elvitette őt Szent Ferenc bazilikájába, s így lehetővé tette, hogy jelen legyen az éjféle misén és a hajnali zsolozsmán. Sőt, meg is áldozhasson, s mindennek végezetével visszavitette őt ágyába. Az apácák pedig, miután Szent Damján templomában befejeződött az istentisztelet, visszatértek Szent Klarához és így szóltak hozzá: - Ó, anyánk Klára nővér, mily nagy örömben volt részünk Jézus születésének ezen a szent éjszakáján! Bár megengedte volna Isten, hogy te is velünk légy!

Szent Klára erre így válaszolt: - Drága nővéreim és leányaim, hálát és dicséretet zengek az én uramnak, az áldott Krisztusnak, mert nem csak részt vehettem e szent éjszaka megünneplésében, hanem még nagyobb lelki örömben volt részem, mint nektek. Mivel hogy Szent Ferenc atyám gondoskodásából és az én uram Jézus Krisztus kegyelméből, Szent Ferenc atyám bazilikájában voltam, testi lelki fülemmel hallottam az énekes zsolozsmát, az orgonajátékot és szentáldozásban is részesültem. Örvendeztetek tehát a nekem juttatott sok kegyelemért és adjatok hálát a mi urunk Jézus Krisztusnak.

Lejegyezte: ifj. Széles József

Ötletek karácsonyra

1. Magyarországon évente 2,53 millió fenyőt vágnak ki és adnak el a piacon. Ezek a fák 530 év alatt fejlődnek 0,5-2,5 méteresre. Termesztésük, szállításuk, majd összegyűjtésük és feldolgozásuk terheli a környezetet. Ahhoz, hogy ezen változtassunk, több megoldás is kínálkozik:

- ha ragaszkodunk a fenyőfához, vegyünk kisebb földlabdás fenyőt, melyet az ünnepek után kiültethetünk a szabadba, vagy

visszaválthatunk.

- vegyünk néhány fenyőágot és tegyük vázába

- műfenyő vásárlása

2. Amikor bevásárolunk a karácsonyi vendégségekre, mindig nagyobb kiszerelesben vegyünk innivalót, de még jobb, ha házilag készítünk italokat, például limonádét vagy gyümölcsös jeges teát.

3. Karácsonykor jóval több szemetet termelünk, mint máskor. Az ünnepek alatt (is) gyűjtsük szelektíven a hulladékot.

4. Spóroljunk a karácsonyfaégők által fogyasztott energiával, csak este kapcsoljuk be őket néhány órára, s ha elmegyünk otthonról, kapcsoljuk ki.

5. Ha kevés a karácsonyfadísz, legyünk kreatívak, használjunk természetes vagy otthon is megtalálható, illetve elkészíthető anyagokat (tészta, szárított gyümölcs, mézeskalács, textil, hungarocel, papír).

Karácsonyi szeretethimnusz

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kiló számra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhán segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket éneklek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit sem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de nem Jézus Krisztus a szívem titka, akkor nem értettem meg, hogy miről szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütetést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az időszüke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

A szeretet ajándéka megmarad.

**AZ APRÓDHÍREK MINDEN KEDVES
OLVASÓJÁNAK BÉKÉS, BOLDOG,
ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS
EREDMÉNYEKBEIN GAZDAG ÚJ
ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**
szerkesztőség

Apródhírek

Drégelypalánk község lapja

Megjelenik kéthavonta 600 példányban.

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság. Szerkesztőség: Művelődési Ház és Közművelődési Könyvtár, Drégelypalánk Fő út 7.

Telefon: 35/367-364, 567-070 Készült: Z. Horv Reklámstúdió, Dejtár
Felelős kiadó: Dombai Gábor polgármester